

สำเร็จต้องสมดุล

“จะเอาชีวิตทั้งชีวิตแลกกับความสำเร็จ แล้วเหลือทิ้งไว้เพียงร่างกายที่ทรุดโทรม ในวันที่ไม่มีแรงจะใช้เงินหรือ” จะมีประโยชน์อะไรกับความสำเร็จที่แลกมาด้วย **“สุขภาพที่พังทลาย”**

ในยุคที่สังคมขับเคลื่อนด้วยวัฒนธรรมการเร่งรัดสู่ความสำเร็จ **“เรากำลังจ่ายต้นทุนที่สูงเกินไปเพื่อความสำเร็จนั้นหรือไม่?”** เป็นความจริงที่น่ากลัวเมื่อเราขอมแลก “เวลาและสุขภาพ” ไปกับเป้าหมายภายนอก



เราละเลย **“ร่างกายและจิตใจ”** ของเราเอง ซึ่งเปรียบเสมือนโครงสร้างเพียงหนึ่งเดียวที่ขับเคลื่อนชีวิต เพื่อขับเคลื่อนผลลัพธ์ในเชิงตัวเลขหรือตำแหน่งหน้าที่ เพราะท้ายที่สุดแล้ว เม็ดเงินหรือความสำเร็จที่ได้มา อาจกลายเป็นค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูระบบการทำงานของร่างกายที่พังทลายลงไป

เราติดกับดักของการ **“แสวงหาชีวิต”** จนลืมการ **“ใช้ชีวิต”** และลืมไปว่าชีวิตมีข้อจำกัดเวลา การขับเคลื่อนตนเองอย่างสุดโต่ง ย่อมทำให้คุณค่าของความสำเร็จนั้นลดทอนลง ไปอย่างสิ้นเชิง

หลงลืมความสุขเล็กๆ ในวันนี้ ความสุขระหว่างทางเติบโต

และลืมไปแล้วว่า การใช้ชีวิตที่มีความสุขจริง ๆ จะต้องทำอย่างไร

อย่ารอให้สายไป แล้วมานึกเสียดายทีหลัง **เพราะชีวิตที่สมบูรณ์แบบ คือชีวิตที่สมดุล เราควรมีความสุขในทุกช่วงเวลา**

ตราบเท่าที่ยังมีลมหายใจ ความสำเร็จจึงไม่ใช่จุดหมายปลายทาง แต่คือ **“ความสมดุลของชีวิตในทุกมิติ”** ตราบเท่าที่ยังมีลมหายใจ คือ **พระพรที่พระหว่านไว้ในตัวเรา** วันนี้มันเติบโตเป็นข้าวสาลีหรือข้าวละมาน....

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>